

<p>משנה עבודה זרה עד. איסורי הנאה בחולין</p> <p>אלו אסורין ואסורין בכל שהו: יין נסך, ועבודת כוכבים, ועורות לבובין, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ושער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח, וחולין שנשחטו בעזרה - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהוא.</p> <p>אלו אסורין ואסורין בכל שהו: יין נסך, ועבודת כוכבים, ועורות לבובין, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ושער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח, וחולין שנשחטו בעזרה - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהוא.</p>	<p>ע"פ גי' הרש"ק וגמ' זבחים: *ובחולין נמי תנינא:</p> <p>צריכי דאי מהתם הוה אמינא לחולין אבל לקדשים אימא לא נפסדיניה לכולהו ואי מהכא, הוה אמינא הני מילי קדשים דמאיס אבל חולין דלא מאיס אימא איסורי הנאה ליבטלי ברובא, צריכא.</p> <p>גי' רש"י והגר"א וגמ' תמורה: **ובחולין נמי תנינא:</p> <p>צריכי דאי אשמעינן התם דאיסורי הנאה דלא בטלי אבל הכא - ליבטלי ואי אשמעינן הכא דלגבוה דמאיס אבל להדיוט אימא איסורי הנאה ליבטלו ברובא, קמ"ל</p>	<p>משנה תמורה כח.</p> <p>איסורי מזבח בקדשים כל האסורין לגבי מזבח אסורין בכל שהן...</p> <p>שנתערבו כשהם היו חולין, הרובע, והנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, ומחיר, והכלאים, והטרפה, ויוצא דופן.</p> <p>איזהו מוקצה המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר. ואיזהו הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור וזה וזה מותר באכילה.</p>	<p>גמ' תמורה כח. וזבחים עא:</p> <p>מאי אפי' ה"ק: כל הזבחים שנתערבו בהן חטאות המתות או שור הנסקל, אפילו אחד בריבוא - ימותו כולן</p> <p>איצטריך, ס"ד אמינא: התם הוא - דאיסורי הנאה*, אבל הכא, דלאו איסורי הנאה אימא ליבטל ברובא, קמ"ל</p> <p>ואי מהכא, הוה אמינא הני מילי מאיס לגבוה, אבל מאיס נמי להדיוט אימא ליבטלי ברובא צריכא</p> <p>ורובע ונרבע נמי תנינא!</p> <p>אמר רב כהנא, אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי, אמר לי: חדא בחולין**</p> <p>וחדא בקדשים וצריכי, דאי אשמעינן גבי קדשים - משום דמאיסי, אבל גבי חולין - אימא ליבטלי וניתני הא ולא בעי הא!</p> <p>תקנתא איצטריכא ליה</p>	<p>משנה זבחים ע: איסורי הנאה בקדשים</p> <p>כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות או בשור הנסקל, אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן...</p> <p>איסורי מזבח בקדשים... נתערבו בשור שנעבדה בו עבירה, או שהמית את האדם ע"פ עד א' או ע"פ הבעלים, ברובע ונרבע, במוקצה ונעבד, באתנן ומחיר, בכלאים ובטרפה, ביוצא דופן - ירעו עד שישתאבו וימכרו, ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין.</p> <p>נתערבו בחולין תמימים ימכרו החולין לצרכי אותו המין. קדשים בקדשים מין במינו זה יקרב לשם מי שהוא, וזה יקרב לשם מי שהוא; קדשים בקדשים מין בשאינו מינו - ירעו עד שישתאבו (וימכרו), ויביא בדמי יפה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה, ויפסיד המותר מביתו. נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שישתאבו ויאכלו בככור וכמעשר. הכל יכולין להתערב, חוץ מן החטאת והאשם.</p>
---	--	---	---	---

תלמוד בבלי מסכת תמורה דף כח עמוד א

/מתני'/. כל האסורין לגבי מזבח אסורין בכל שהן הרובע, והנרבע, והמוקצה, והנעבד, והאתנן, ומחיר, והכלאים, והטרפה, ויוצא דופן. איזהו מוקצה - המוקצה לעבודת כוכבים, הוא אסור ומה שעליו מותר. ואיזהו הנעבד - כל שעובדין אותו, הוא ומה שעליו אסור, וזה וזה מותר באכילה.

גמ'. אמר מר אסורין בכל שהן - דלא בטלי ברובא. תנינא: כל הקדשים שנתערבו בחטאות מתות או בשור הנסקל, אפי' אחד ברבוא - ימותו וקשיא לן מאי קאמר הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו ברבוא - ימותו; איצטריך, ס"ד אמינא: התם הוא - דאיסורי הנאה, אבל הכא, דלאו איסורי הנאה - אימא ליבטל ברובא, קמ"ל. ורובע ונרבע נמי תנינא! נתערבו רובע ונרבע - ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויביא בדמי יפה שבהן מאותו המין, אמר רב כהנא, אמריתיה לשמעתיא קמיה דרב שימי בר אשי, אמר לי: חדא בחולין וחדא בקדשים; וצריכי, דאי אשמועינן גבי קדשים - משום דמאיסי, אבל גבי חולין - אימא ליבטלי. ובחולין נמי תנינא, ואלו אסורין ואסורין בכל שהן: יין נסך, ועבודת כוכבים, וציפרי מצורע, ועורות לבובין, ושיער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וחולין שנשחטו בעזרה, [ושעיר המשתלח] - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהן! צריכי, דאי אשמועינן התם - (דאיסורי הנאה דלא בטלי, אבל הכא - ליבטלי,) ואי אשמועינן הכא - דלגבוה דמאיסי, אבל להדיוט - אימא - איסורי הנאה ליבטלו ברובא, קמ"ל.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עד עמוד א

מתני'. אלו אסורין ואסורין בכל שהו: יין נסך, ועבודת כוכבים, ועורות לבובין, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ושיער נזיר, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח, וחולין שנשחטו בעזרה - הרי אלו אסורין ואסורין בכל שהו.

תלמוד בבלי מסכת זבחים דף ע עמוד ב

/מתני'/. כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות או בשור הנסקל, אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן. נתערבו בשור שנעבדה בו עבירה, או שהמית את האדם ע"פ עד א' או ע"פ הבעלי, ברובע ונרבע, במוקצה ונעבד, באתנן ומחיר, בכלאים ובטריפה, ביוצא דופן - ירעו עד שיסתאבו וימכרו, ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין. נתערבו בחולין תמימים - ימכרו החולין לצורכי אותו המין. קדשים בקדשים מין במינו - [זה יקרב לשם מי שהוא, וזה] יקרב לשם מי שהוא; קדשים בקדשים מין בשאינו מינו - ירעו עד שיסתאבו (וימכרו), ויביא בדמי יפה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה, ויפסיד המותר מביתו. נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שיסתאבו ויאכלו כבכור וכמעשר. הכל יכולין להתערב, חוץ מן החטאת והאשם.

גמ'. מאי אפי' ה"ק: כל הזבחים שנתערבו בהן חטאות המתות או שור הנסקל, אפילו אחד בריבוא - ימותו כולן. תנינא חדא זימנא: כל האסורין לגבי מזבח אסורין בכל שהן, הרובע והנרבע! אמר רב אשי: אמריתיה לשמעתיא קמיה דרב שימי ואצריכן, דאי מהתם, הוה אמינא הני מילי לגבוה, אבל להדיוט אימא לא; ואי מהכא, ה"א הני הוא דאיסורי הנאה נינהו, אבל הני אימא לא, צריכי. דלאו איסורי הנאה נינהו הא תנא ליה! מי קתני (בכמה? כל שהן התם קתני). וניתני הא ולא בעי הא! תקנתא איצטריכא ליה. דהדיוט נמי תנא ליה: ואלו אסורין ואסורין בכל שהן, יין נסך ועבודת כוכבים! צריכי, דאי מהתם, הוה אמינא להדיוט, אבל לגבוה - אימא לא נפסדינהו לכולהו; ואי מהכא, הוה אמינא הני מילי קדשים דמאיסי, אבל חולין דלא מאיסי - אימא איסורי הנאה ליבטלי ברובא, צריכא.